

skal have et ordentligt faktisk grundlag at diskutere politik ud fra, uanset hvor uenige vi så er.

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne takke for besvarelsenerne, men jeg synes, det er nogle nedslående svar, vi får. Ministeren vil overveje en hel masse om de her børns forhold. Ministeren burde ikke overveje, ministeren burde garantere, fordi det her drejer sig om nogle børn, der har det skidt. Der skal man ikke overveje, der skal man se at få fingeren ud og komme i gang og garantere, at det bliver bedre nu.

Kl. 16.50

Ministeren var lige før inde på, at den her regering har gjort meget mere end den tidligere regering, men når man så læser papirerne igennem, kan man jo se, at den tid, folk er på et asylcenter, for nogle grupper er tredoblet i de seneste år. Det er jo lige præcis det, der er problemet.

Ministeren svarer hele tiden på, hvad man vil gøre for alle dem, der selv er villige til at rejse hjem. Det er også fint nok, og vi mener selvfølgelig, at de, der kan rejse hjem, skal rejse hjem, der er ingenting der, men vi anerkender bare, at der er et dilemma: Der er nogle, der ikke vil eller kan rejse hjem af den ene eller den anden grund, og det er deres børn, vi tager som gidsler, fordi vi ikke giver dem mulighed for et ordentligt børneliv, bl.a. med undervisning. Så er det fint, at ministeren vil overveje det.

Men tænk engang, i dag har man ingen specialundervisning. Hvis man ikke er i stand til at modtage almindelig undervisning, skal man så sendes hjem som analfabet? Er det virkelig det menneskesyn, regeringen står for?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes jo altså ikke, at fru Karen Hækkerup er rimelig i sine anklager. Det kan også blive for skingert. Jeg har jo ikke nøjedes med at sige, at jeg vil overveje. Jeg har faktisk sagt, at jeg vil tage hånd om det her, og jeg har også sagt, at der også kommer resultater ud af det her, og at der kommer til at ske ændringer. Det har jeg jo sagt rigtig mange gange.

Så nytter det ikke noget, at fru Karen Hækkerup bliver ved med at sige, at det eneste, jeg siger, er, at jeg vil overveje. Nej, jeg er langt videre end det. Så den markering burde være klar også for fru Karen Hækkerup.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi går til dagens sidste spørgsmål ligeledes til integrationsministeren og ligeledes af fru Karen Hækkerup.

Spm. nr. S 4201

19) Til integrationsministeren af:

Karen Hækkerup (S):

»Hvad er ministerens holdning til de syv forslag til forbedring af asylansøgers forhold fra Dansk Flygtningehjælp, der blev fremsat i en pressemeddelelse, som Dansk flygtningehjælp udsendte den 20. april 2006?«

Karen Hækkerup (S):

Det næste spørgsmål er meget konkret. Det drejer sig om, at Dansk Flygtningehjælp har skrevet til os. De har forsøgt at lave et opråb, hvori de gerne vil gøre opmærksom på, at der er syv punkter, man kunne ændre ved, hvis man havde et mål, der gik på, at man ville give asylansøgerne et mere værdigt ophold i Danmark.

De syv ting, som de nævner, vil jeg lige kort nævne: Bl.a. er opholdstiden blevet tredoblet. Dansk Flygtningehjælp skriver, at de kosovane og irakere, der har været i Danmark i over 3 år, bør have en opholdstilladelse. Det vil jeg gerne spørge hvad ministeren mener om.

Så skriver de som punkt 2, at alle ansøgere skal have ret til en bolig med adgang til et køkken, og familier skal have mindst to værelser. Det vil jeg også gerne spørge om ministerens holdning til.

Så skriver de, at alle asylansøgere skal have lommepenge, og at det ikke skal være muligt at fratage dem lommepenge som et led i såkaldte motionsfremmende foranstaltninger. De næste punkter må vi tage senere, men indtil videre håber jeg, at jeg får svarene på de første.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ikkemotionsfremmende foranstaltninger? Jeg håber, vi er enige om motivationsfremmende foranstaltninger.

Fru Karen Hækkerup har ret, det er altså ikke muligt for mig inden for den tidsgrænse, jeg har, at besvare alle punkterne.

Generelt vil jeg altså oplyse, at hvis vores asylsystem skal give mening, så skal det altså være sådan, at personer, der har fået endeligt afslag på asyl, skal rejse tilbage til deres hjemland. Alle, der vil udrejse frivilligt, kan udrejse, hvad